

Witam Was moje Biedroneczki! Wysyłam Wam propozycje zadań i zabaw, które możecie zrobić z waszymi rodzicami. Miłej pracy i zabawy.

09.12.2021r.(czwartek)

Zwierzęta zimą

Temat :Podpatrujemy i pomagamy.

Cele:

- kształtowanie sprawności językowej – poprawne wypowiedanie się pod względem logicznym i gramatycznym;
- rozwijanie sprawności manualnej;
- kształtowanie wrażliwości na potrzeby zwierząt.

1. Myszka i serek – masażyk wg Bolesława Kołodziejskiego.

Myszka i serek

Bolesław Kołodziejski

Skrobie serek myszka mała,
dużo naskrobała.

Teraz serek do norki niesie,
a część w wózek w wiezie.

Równy w norce go rozkłada,
myszek cieszy się gromada,
z apetytem gładzą brzuszki,
aż z radością tupią nóżki.

A gdy serek cały zjadły,
do snu szybko się pokładły.

„Grabimy” plecy dziecka rozstawionymi palcami, Bardzo
kroczy palcami.

Pociągając palcami wskazującymi po plecach,
kreślimy dwie równoległe linie,
leciutko stukamy wszystkimi palcami.

Głaszczemy plecy ruchem okrężnym,
leciutko stukamy wszystkimi palcami.

Głaszczemy dziecko po plecach ruchem zagarniającym,
kładziemy dłonie pośrodku pleców

2. Teraz trochę zabaw ruchowych.

– „Listonosz” – wszyscy uczestnicy stoją w luźnej gromadce.

R. rozkłada na podłodze kółeczka (mogą być z papieru), uczestnikom wręcza woreczki-listy.

Na sygnał R. uczestnicy biegają.

Na hasło: Listonosz! każdy uczestnik musi położyć woreczek w kółeczku-skrzynce.

– „Ptaszki” – uczestnicy zakrywają stopami woreczki i kucają na nich.

Na hasło: Lecą ptaszki! schodzą z woreczków i biegają – udają ptaszki (machają rękami-skrzydłkami i ćwierkają).

– „Przy paśniku” – uczestnicy kładą się na dywan.

Na sygnał R. chodzą na czworakach i udają różne leśne zwierzęta (sarny, zające itd.

3. Zimowa przygoda w lesie – słuchanie opowiadania O. Masiuk.

R. w trakcie czytania opowiadania umieszcza na tablicy sylwety zwierząt.

Zimowa przygoda w lesie

Olga Masiuk

Leśniczy, którego dzieci poznały niedawno podczas wycieczki, zaprosił je na zimowy spacer po lesie. Był piękny poranek. Słońce lekko grzało i śnieg cudownie się iskrzył. Wszyscy więc ubrali się bardzo ciepło, a najcieplej Tup, który wciąż marzył, nawet w przedszkolnej sali, i wyruszyli do lasu. Leśniczy wciąż nosił zielone ubranie, ale tym razem o wiele grubsze.

– Bardzo miło was widzieć – powiedział do dzieci. – Chciałem wam coś ciekawego pokazać. Ale żeby to zobaczyć, musicie mi jedną rzecz obiecać.

– Co? Co? – dopytywały się dzieci.

– Musicie zachowywać się bardzo, bardzo cicho.

– A dlaczego? – zapytała Elizka.

– Nie mogę wam powiedzieć, bo to niespodzianka, ale bez ciszy się nie uda.

Żadne z dzieci nie chciało więc już o nic pytać, żeby tej ciszy nie zniszczyć.

Wycieczka posuwała się delikatnie naprzód za Leśnikiem. Wszyscy stąpali bezszelestnie. Nagle dało się słyszeć jakieś złowieszcze: „kra, kra, kra”. Czarny ptak poszybował tuż nad głowami dzieci.

– Ojej! – krzyknął ze strachu Szczypior.

– Cicho bądź, bo nie będzie niespodzianki! – wrzasnęła na niego Elizka.

– Ty na niego nie krzycz, bo sama robisz więcej zamieszania! – odwrzasnął Kuba, który chciał obronić kolegę.

Leśnik przyłożył palec do ust. I wszystkie dzieci zrobiły to samo. Znów zapanowała cisza, a wycieczka mogła iść dalej.

W pewnym momencie las zaczął się przerzedzać. Teraz szli już bardzo delikatnie, aż Leśnik dał znak, żeby stanąć. Ręką wskazał niewielką polanę, która się odsłoniła przed idącymi. A na polanie pasły się zwierzęta. Dwie sarny lizały wielki kawał soli umieszczony na stojaku. Wielki jelenź zanurzał pysk w sianku umieszczonym w pańniku.

– Nie możemy ich zawołać? – zapytał cichutko Szczypior. – Kiedyś Tup zawołał do nas sarenkę.

– Ale to była jego koleżanka. A te zwierzęta was nie znają. Jest zima, szukają pożywienia, boją się was.

– Ale są piękne – wyszeptała Zosia.

– A psik! – rozległo się nagle wielkie kichnięcie Kubby.

Spłoszone zwierzęta spojrzały w stronę dzieci, a potem się rozbiegły.

– Kuba! – zawołała Elizka z wyrzutem.

– Nie martwcie się – powiedział Leśnik. – I tak mieliśmy szczęście, że je zobaczyliśmy. Poza tym musimy wracać, bo teraz wy powinniście coś zjeść.

Rozmowa na podstawie opowiadania:

Kto zaprosił dzieci na wycieczkę do lasu?;

Co dzieci zobaczyły na polance?;

Dlaczego dzieci zachowywały się cicho?;

Co zwierzęta robiły na polance?

4. „Sarenki i wrony” – zabawa ruchowa połączona z ćwiczeniami ortofonicznymi.

Zobaczcie jak wyglądają i jak brzmią dzwonki oraz grzechotki.

<https://www.youtube.com/watch?v=lel6B85ksn8>

<https://www.youtube.com/watch?v=JO7i8kB4wyU>

Dzieci stoją w rozсыpce na dywanie.

Gdy usłyszą dźwięk grzechotki (może to być grzechotka dziecinną lub inny zastępnik), zamieniają się we wrony – machając rękoma, biegają po sali i wołają: kra, kra, kra.

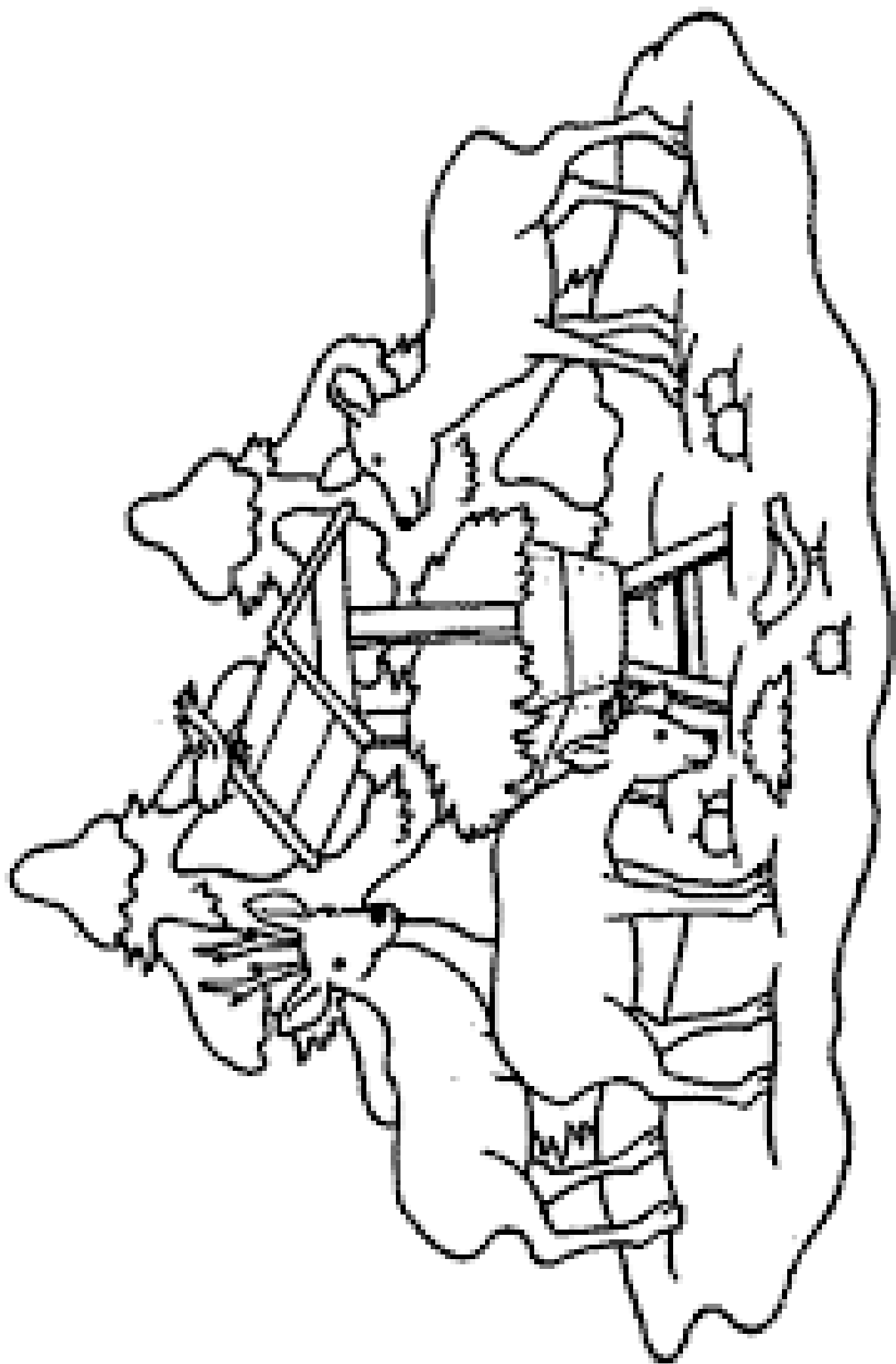
Gdy usłyszą dzwonki, są sarenkami – rozglądają się po sali i naśladują zbliżanie się do paśnika

5. „Zwierzęta przy paśniku” – zabawy plastyczne.

Malowanie farbami na kartonie.

Dzieci siadają przy stolikach, na których przygotowane są farby, pędzle, pojemniki z wodą.

Pokolorujcie te zwierzęta, które są na rysunku ,a może dorysujesz jeszcze inne.

6. „Tup i tropy” – zabawa na spostrzegawczość.

Odszukiwanie jednakowych śladów, domyślanie się, które zwierzę zostawiło taki ślad.

Słuchajcie, u Tupa w lesie różne zwierzęta zostawiły swoje ślady.

Tup prosi Was o rozwiązanie zagadki.

Macie tu różne ślady .

ptak

sarna

dzik

zajęc

człowiek

(5 kartonów z narysowanymi śladami: ptaka, sarny, dzika, zająca, człowieka).

Poniżej znajdują się puste kartoniki.

Obok macie w rozsypce obrazki zwierząt.

Określcie, które zwierzę zostawia dany ślad, przyklejcie kartonik zwierzęcia i jego śladu we właściwe miejsce (połącz ślady z obrazkiem i wklej do tabelki).

Ślady					
Zwierzęta					

7. Zwierzęta tak jak wy mają swoje ulubione przysmaki. Doprowadź zwierzęta do ich przysmaków idąc po tropach każdego zwierzęcia, najpierw wskaż trasę palcem, potem narysuj każdą linię innym kolorem.

8. „Po śladach” – zabawa ruchowa. (zaproś do zabawy domowników).

Dobieramy się parami, stajemy jedno za drugim. Jedna osoba jest zwierzęciem (ptakiem, sarną, zającem), porusza się po śniegu.

Druga idzie za pierwszą naśladować sposób poruszania się pierwszej osoby, która udaje zwierzątko.

Do zobaczenia jutro. Pamiętaj o dokumentowaniu swoich prac.